

[Bollmann]

Så er der endelig spørgsmålet om ankeadgangen i det sidste bilag fra ministeren. Her har jeg opfattet det sådan, at det drejer sig om bedre beskyttelse af de tilbudsgivende entreprenører og leverandører, og det er vi helt tilfredse med. Men som hr. Bernhard Baunsgaard også var inde på, er der mange, der har den opfattelse, at vi i Danmark ofte overholder EF-regler mere nøje, end man gør i visse andre lande. Hvis forslaget betyder, at andre fremover skal følge spillereglerne mere nøjagtigt, synes jeg, det er en god idé, og så vil det være en fordel for danske leverandører.

Jeg vil sige afslutningsvis, at vi i CD er tilfredse med, at vi er på vej til at virkeliggøre det indre marked. Vi betragter de tre forslag som et væsentligt og positivt tiltag for dansk eksport og byggeri, og så får vi nok afklaret de tvivls spørgsmål, der måtte dukke op.

Glistrup (FP):

Ned gennem november og i de første dage af indeværende måned savlede flommeeuropæerne mere og mere højlydt af begejstring over den måde, den danske statsminister og udenrigsminister piskede rundt i Europa på for at uddele julegaver i form af, at nu skulle der være egnsudvikling til tekstilindustrier i Portugal, og nu skulle fiktive italienske oliven have nogle flere penge, og græske tobaksdyrkere skulle genere fru Aase Olesen ved at få nogle flere penge udbetalt, og tyske og franske bjergbønder skulle lære at eksportere svinekød til Danmark, og selvfølgelig skulle »partigenosse« fru Margaret Thatcher have en vældig stor rabat på sit juletræ, sådan at hun ikke skulle betale noget til det hele.

Lykkeligvis skete der det i lørdags, at vi blev fri for alt det skidt, og selv om man som sædvanlig i medierne bare fokuserede på, at det da var en fiasko, at det gældstyngede Fattigdanmark ikke kunne få lov til at dele ud til alverdens ting, så burde man dog have sendt en varm og venlig hilsen i weekendens mange kommentarer til den danske skatteyder, der da i hvert tilfælde slap fri denne gang, bevares. Vi kender den gamle sang om Fare, fare krigsmand, døden skal du lide, første gang så lader vi skatteyderen gå, anden gang ligeså, men tredje gang kommer han i Kohls sorte gryde.

Derfor må vi i hvert tilfælde EF-mæssigt være glade i dag for, at den personlige prestige,

som den danske statsminister og udenrigsminister jagtede, led nederlag, og at den danske skatteyder i hvert tilfælde kan holde julen fri for de forbandelser.

Men så kommer altså boligministeren i dag og synes faktisk at følge flommeeuropæerne op. Anderledes kan man ikke opfatte redegørelse nr. 1, hvis man vil forsøge at gå til benet af det, der står i redegørelsen. Der skal skabes et værktøj til at forpeste livet for skatteyderne, men først og fremmest for at forpeste tilværelsen for de frihedssøgende.

Selvfølgelig skal forholdet være det på byggeområdet som den alt-, alt-, altovervejende hovedregel, at hvordan folk vil bygge i Vendsyssel, om de i Brønderslev vil bruge materialer fra Palermo, må de selv om. Det er der ingen offentlige myndigheder der skal blande sig i. Og hvis folk i Messina vil bygge, kan de, hvis de gerne vil det, bruge materialer oppe fra Pandrup Kommune. Det skal man heller ikke blande sig i.

Men nu skal man altså have den store, forkromede regulering på byggeområdet, hvor man skal til at lave alverdens forskellige regler. Overlad dog det til de ganske almindelige regler i Romtraktaten, og lad være med at lave denne kæmpeoverbygning, således at man kan handle uden handelshindringer. Hvis branchen vil lave standardiseringer, så lad branchen lave standardiseringer, og hvis man nede i de varme klimaer vil bruge nogle tyndere tagplader, fordi man ikke har så meget kulde og sne til at ligge og tynde på tagene, end de tre Rockwoollag, vi gerne skal bruge i Danmark, dels fordi vi har koldere klima, dels fordi vi har olieafgift, så lad dem gøre det.

Lad da os bygge i Danmark, som vi vil bygge i Danmark. Al denne standardisering og harmonisering på alle leder og kanter, som der i redegørelse nr. 1 bygges op til, lad os blive fri for den bare for at tækkes nogle overeuropæere, der sidder dernede i Strasbourg, eller hvor de nu ellers sidder, og ikke har noget fornuftigt at bestille og derfor skal pestilere os andre med ordninger af den type dér.

Selvfølgelig kan der da være nogle områder, hvor man må gribe ind, sådan at folk ikke ude i Høje Gladsaxe skal opleve juleaften ved, at det hele styrter sammen, fordi de bærende elementer ikke er bygget ordentligt. Måske kan det da også være, at asbest i Foulum ikke er det allermost smarte, man kan bruge.